

13.3.85: מתאבדת שיעית גורמת להרג המוני ליד מטולה. תובעים לסגת מלבנון.

6.2.85: אנס אלמוני מטיל את חיתתו על הנשים הבודדות בצפונה של תל-אביב.

5.12.84: החיילת-הטרמפיסטית הדס קדמי נעלמה. כעבור ימים מספר נמצאה גופתה.

14.11.84: מתגלה כי רבי-החובל הישראלי אבנר גילעד, נטש בלביים נוסע כושי סמוי.

22.5.85: שלושה שבויים ישראלים. שהוח"לכו ב-1150 אסירים ביטחוניים. חוזרים.

3.7.85: הממשלה מכריזה על תוכנית כל-כלית חדשה המוגעת בעיקר בשכירים.

7.8.85: המיליונר מיקי אלבין קופץ מחדר-החקירות במיטרה. האם הוא התאבד?

קווא יקי.

באחד מימי השנה נתקלתי במסיבה חברתית באיש-העסקים מיקי אלבין. שאלתי אותו בסקרנות ממה מריץ אותו לקנות אמצעי-תיקשורת, שהם רחוקים מלהיות עסקים פורחים. אלבין חייך ואמר: "אם נפגש פעם, אסביר לך!" לא נפגשנו, כי כעבור כמה שבועות הפץ אלבין אל מותר מחלון חדר החקירות של המיטרה. התלוצמה נשארה בעינה: מה הביא איש זה, שעסק בעסקי-אוויר, ושלא היתה לו כל זיקה לעיתונות, לרכוש בסיטונות אמצעי-תיקשורת שאין להם סיכוי להכניס רווחים בעתיד הנראה-לעין, וביניהם צהרון, שני עיתונים כלכליים, ירחון, הינמוץ לנוער ועוד? נדמה שיש על זה תשובה סבירה: באמצעות השליטה בעיתונות ניתן היה, אולי, להרתיע את השלטונות, להשפיע על עלייתך וירידתך של מניין ולהפיק לחצים שונים.

אלבין לא היה היחיד שגילה פאטנט זה. כמה וכמה ספסרי-בורסה, חברות-ענק וקונצרנים מחזיקים כיום בעיתונים העולים להם בהון-עתק - ונראה שזה כדאי להם. לשיא הגיע יצרן-נקניקים, החשוד בזיוף דולרים, שניסה השנה להקים עיתון משלו. כל זה מטיל אור על הטענה שהעיתונות הישראלית היא בלתי-תלויה. קביעה זו רחוקה מן המציאות. חלקים גדולים של התיקשורת מוחזקים כפילגשים, אחרים תלויים בגורמים פוליטיים וכלכליים. אין זה מיקרה שהעולם הזה יכול לפרסם ללא הגבלה פרשות כלכליות, החל בפרשת לוינסון, בשנה שעברה, וכלה בפרשת הקואופרטיב דן השנה. איש אינו יכול לאיים עלינו או לשחד אותנו. אנו תלויים אך ורק בך, הקורא. כאשר המצב הכלכלי קשה, כפי שהיה השנה, אנחנו מעצמצמים. כאשר הוא משתפר, אנו מרחיבים את שרותינו.

העולם הזה מתקרב ליום הולדתו ה-50, והשנה ציינו את יום-ההולדת ה-35 של המערכת הנוכחית. כאשר קיבלתי ליד את עריכת השבועון, לא נולדו עדיין רוב חברי-המערכת של היום. אולי זה מסביר את העובדה ששבועון זה - נאמן לדרכו, ויחד עם זאת הוא עיתון צעיר ותוסס. אין לנו צורך לרוץ אחרי אופנות חולפות ולקשקש על "עיתונות חדשה" ושאר דיברי-הבל. אנחנו עושים את המוטל עלינו: לחשוף את האמת, להגיד אותה בפה מלא, לשבור כל קשר-השתקה. ובעיקר: לשמש אי של שפיות-דעת הומאניסטית בים העכור המציף את המדינה. כאשר פמעט כל העיתונים עוזרים שוב לממשלה להכשיר את הקרקע למילחמה הבאה. נעצור במשימה זו גם בשנה הבאה, בעזרתך - "בלי מורא, בלי משוא-פנים."

אם אביא!

זעם אביא!

1.5.85: רונלד רגן בטקס אזכרה בבית-קברות צבאי. שבו קבורים גם חיילי הס"ס.

19.6.85: אוטובוס מלא תלמידים מתנגט ברכבת. 19 ילדים ושלושה מבוגרים נספים.

31.7.85: אחרי רצח זוג מורים מעפולה, נערך בעיירה הזועמת מצוד פרוץ אחרי ערבים.